

አይኔ አያየ እዚህ ዉስጥ አልገባም - መሠረት ሙሉ

በኤፍሬም ማዴቦ

መብራቱን አጥፍቼዉ አልጋዬ ላይ የወጣሁት በግዜ ነዉ። አለወትሮዬ እንቅልፍ የሚባል ነገር በአይኔ አልዞር ብሎኝ ከጨለማዉ ጋር ፊት ለፊት ተፋጥጠናል። የነፋስ ሸዉታ እንኳን የማይሰማበት ደረቅ ሌሊት ነዉ። ጨላማዉ አይን ይበሳል። እቤቱ ዉስጥ ያለዉ ሰዉ ሁሉ ተኝቷል። ቀኑን በሠላም ላዋለኝ አምላክ ምስጋና ሰጥቼ ሌሊቱንም አደራ ብዬዉ ፀሎቴን ጨረስኩ። ያ ምቀኛ እንቅልፍ ግን አሁንም እንደከዳኝ ነዉ። ትንሿ አልጋዬ ላይ ግራ ቀኝ እያልኩ ተገለባበጥኩ። እንቅልፍ ተጎትቶ የሚመጣ ይመስል አሁንም አሁንም ላይ ታች እያልኩ አልጋዉ ላይ እራሴን ጎተትኩት . . . እንኳን እንቅልፍ ሊወስደኝ ጭራሽ አይኖቼ መርገብገባቸዉን ያቆሙ ይመስል ቀጥ ብለዉ ቀሩ። ከተጋደምኩበት ብድግ ብዬ መብራቱን አበራሁና ለመንገድ ከያዝኳቸዉ ሁለት መጽሀፍት አንዱን አዉጥቼ ማንበብ ጀመርኩ። እኔ ላንብበዉ ወይ መጽሀፉ ያንብበኝ አላዉቅም። ዉት ስነሳ ግን “The Architecture of Democracy” የሚል መጽሐፍ ደረቴ ላይ ተለጥፎ ነበር። ሰዐቴን ሳየዉ ከሌሊቱ ስምንት ሰዐት ተኩል ይላል። ከአልጋዬ ላይ ዘልዬ ወረድኩና ሰዉነቴን ታጥቤ ልብሴን ከለበስኩ በኋላ መኪናዉ ዉስጥ ገብቼ “I’m ready” አልኩ። የመኪናችን መብራት ጨለማዉን እየገላለጠዉ የአስመራ ከረንን መንገድ ተያያዝነዉ። መኪናዉ ዉስጥ ከገባሁ በኋላ እንደገና አፌን የከፈትኩት ባሬንቱ ደርሰን ቁርስ ሳዝ ነዉ። ባሬንቱ በግዜ መድረሳችን ደስ ቢለኝም የቀረን መንገድ ርዝመት ታየኝና ቁርስ መብላቴን ትቼ . . . በሰዐት ይህን ያክል ብንንዝ እያልኩ ዋናዉ ጉዳያችን ቦታ የምንደርስበትን ሰዐት ማስላት ጀመርኩ። የሰሌቱ ዉጤት ከሦስት ሰዐት ሲበልጥብኝ ተናደድኩ። ቀሪዉ መንገድ ገና ሳልጀምረዉ ሰለቸኝ። በተፈጥሮዬ መንገድና መኃላ ሲረዝም አልወድም።

ተሰነይ ስንደርስ መኪናዉ ዉስጥ የነበረዉ ሰዉ ሁሉ ቡና ካልጠጣሁ አለ። መኪናችንን አቁመን በቁማችን ቡናችንን ፉት አድርገን መንገዳችንን ተያያዝነዉ። እሁድ ጥቅምት 7 ቀን 2008 ዓም አርበኞች ግንቦት ሰባትን የፈጠሩት ሁለት ድርጅቶች ከተዋሃዱ በኋላ ለሁለተኛ ግዜ የሰለጠኑ ታጋይ አርበኞች የሚመረቁበት ቀን ነበር። ከዚህ ቀደም እንደዚህ አይነቴን የምርቃት ዜና የምሰማዉ በኢሳት ሬዲዮና ቴሌቭዥን ብቻ ስለነበር እቦታዉ ደርሼ የምረቃዉን ስነርዕት ለማየት የነበረኝ ጉጉት እጅግ በጣም ከፍተኛ ነበር። የምሳ ሰዐት ከመድረሱ በፊት በቀኝ በኩል ዋናዉን መንገድ ለቅቀን ዉስጥ ዉስጡን ወደ ምርቃቱ ቦታ የሚወስደዉን ኮረኮንች መንገድ ተያያዝነዉ።

ግቢዉ ዉስጥ ያለዉ ጥድፊያና ግርግር አንድ ትልቅ ዝግጅት መኖሩን በግልጽ ይናገራል። የተለያዩ ወታደራዊ ዩኒፎርም የለበሱና መሳሪያ የተሸከሙ አርበኞች ግቢዉን ሞልተዉታል። ያነገቱትን ጠመንጃ ስመለከት ቆራጥነታቸዉ ታየኝ። በቀጭኑ ተጎንጉኖ ማጅራታቸዉ ላይ የወደቀዉን ፀጉራቸዉን ሳይ ቴዎድሮስና ዮሐንስ ትዝ አሉኝ። ፈገግታ በፈገግታ የሆነዉን ፊታቸዉን ስመለከት ደግሞ የእናት አገሪ ኢትዮጵያ ትንሳኤ ደጃፍ ላይ መሆኑ ታየኝና የኔም ፊት እንደነሱ በፈገግታ ተሞላ። ተራ በተራ እየመጡ “ጋሼ አፍሬም” እንደኳን ደሀና መጣህ ብለዉ ሲጠመጠሙብኝ በአንዱ ትከሻዬ ፍቅራቸዉ በሌላዉ ጀግንነታቸዉ ዘልቆ ሰዉነቴ ዉስጥ ገባ። ጥንካሬያቸዉ በጅማቴ ፍቅራቸዉ በደም ስሬ ዘለቀ። እኔነቴ ሲታደስና በአገሪ ላይ ያለኝ ተስፋ ሲለመልም ተሰማኝና ደስ አለኝ። አዎ ደስ አለኝ . . . እየመጣ የሚሄድ ግዜያዊ ደስታ ሳይሆን የዉስጥ አካላቴን የዳሰሰ ዘላቂ የመንፈስ ደስታ ተሰማኝ። በጣም ደስ የሚልና በአሁኖቼ ቋንቋ “የሚመች” ቀን ነበር። የዕለቱን ዝግጅት ለማየት መቸኮሌን ያወቁት እግሮቼ የምረቃዉ በዐል ወደሚከበርበት ዳስ- ፍትህ፤ ነጻነትና እኩልነት የናፈቀዉ ልቤ ደግሞ ወደ ወደፊቷ ኢትዮጵያ ይዘዉኝ ጭልጥ አለ። . . . ለካስ የወደፊቷ ኢትዮጵያ ፋቅ አይደለችም።

“ማነው ሚሊየው . . . ሚሊየው፤ ይህም ትውልድ ፍም እሳት ነው” የሚለውን የጃሉድ ዘፈን በርቀት ሲሰማ በቀኑና በዘፈኑ መግጠም ተገረምኩ። “እውነትም ይህ ትውልድ ፍም እሳት ነው” እያልኩ በለሆሳስ ለራሴ እየነገርኩት ዳሱ ወስጥ ገብቼ ቁጭ አልኩ። እርግጠኛ ነኝ ይህንን ጽሁፍ የሚያነብ ሰው ዳሱ ወስጥ የነበረውን ፍጹም ኢትዮጵያዊ የሆነ የጀግንነት፤ የቆራጥነት፤ የእልህና የመተማመን ልዩ ስሜት መረዳት የሚችለው እኔ በዚህ ባልተባ ብዕራ ስገልጸው ሳይሆን እንዳዉ በደፈናው ዳሱ እራሱ ኢትዮጵያዊ ነበር ብዬ ባልፈው ነው።

አገራችን ኢትዮጵያ ከራሱ ምኞትና የተደላደለ ኑሮ ይልቅ የወገኖቹ መብትና ነጻነት የሚያንገበግበውና እራሱን ለፍትህ፤ ለአንድነትና ለነጻነት ለመሰዋት ዝግጁ የሆነ የየዘመኑ ምርጥ ትውልድ አላት። ይህንን የኛን ዘመን ምርጥ ትውልድ ነው አርቲስት ጃሉድ “ይህም ትውልድ ፍም እሳት ነው” ብሎ በጣፋጭ ዜማው ያወደሰው። እኔ ጥርጥርም የለኝ ይህ ትውልድ አንድና ሁለት ብቻ ሳይሆን ለቁጥር የሚታክቱ ብዙ ፍም እሳቶች አሉት። ችግሩ የእሳት ነገር አዚህ ቤት ነደዳ እዚያም ቤት ነደደ ስራው ማቃጠል ነውና አንዱን እሳት ከሌላው እሳት መለየት አስቸጋሪ ነው። እኔም ችግራ እዚህ ላይ ነው። ፊት ለፊቱ ላይ ቁጭ ብለው ስለማያቸው ፍም እሳቶች (ጀግኖች) ላወራችሁ እየፈለኩ ምርጫው አዋጅ ሆነብኝ . . . የራሱ ጉዳይ ብዬ አንዱን ጀግና መረጥኩ። ይህንን ዛሬ የምተርክላችሁን ጀግና ስመርጥ ግን እንዳዉ በደፈና አልነበረም። ጉዳይ አለኝ . . . ጉዳዩ አንዲህ ነው።

በዕለቱ በተመራቂ አርበኞች ተዘጋጅተው ከቀሩቡት የተለያዩ የኪነት ስራዎች ወስጥ አንዱ የድራማ ዝግጅት ነበር። ሦስት የተለያዩ ድራማዎች መታየታቸው ትዝ ይለኛል። ዳሱ ወስጥ የተሰበሰበውን በብዙ መቶዎች የሚቆጠር ሰው ስሜት የኮረኮረውና የእያንዳንዱን ሰው የልብ ትርታ ሰቅዞ የያዘው ግን በእውነተኛ ታሪክ ላይ ተመስርቶ የተከወነው የመጨረሻው ድራማ ነበር። ድራማው ኢትዮጵያ ወስጥ በተለይ ስሜን ኢትዮጵያ ወስጥ የአርበኞች ግንቦት 7 አባላት ናችሁ እየተባለ በየቀኑ በህወሃት የደህንነት ሠራተኞች እጃቸው እየታሰረ በየወንዙና በየፈፋው በግፍ እየተገደሉ ስለሚጣሉ ኢትዮጵያውያን የሚተርክ ድራማ ነበር።

ድራማው “ኮሚዲ” የሚባል ክፍል የለውም። ተጀምሮ እስኪያልቅ “ትራጂዲ” ብቻ ነው። ያሳዘናል፤ ያስቆጣል፤ ያስቆጫል፤ ያንገበግባል፤ አንጀት ያቆስላል፤ ልብ ያነድዳል . . . ወይ ነዶ ያሰኛል ። እኔም እንኳን ትራጂዲ አይቼ በተፈጥሮ ሆደ ቡቡ ነኝና በደል ስመለከት ማዘን ልማዴ ሆኖ አምባዬ መፍሰስ የጀመረው ገና ድራማው ሲጀምር ነበር። በተለይ አናታቸው እየተደበደበ የሚቀበሩበትን ጉድጓድ በግድ እንዲቆፍሩ የተደረጉትን ሁለት ወጣት ወገኖቹን ሳይ ሆዴ ባባ፤ አንጀቴም ቆሰለ። ልቤ ወሰጥ የነደደው እሳት ትንታጉ እየተንባገባገ ወጥቶ የውጭ ሰውነቴን ጭምር ለበለበደው። ለወትሮው ነገር ማመዘዝን የሚቀድመው አዕምሮዬ በቀል በቀል አሰኘው። የነደደው ልቤም ለበቀል አደባ። ጉድጓዱ ተቆፍሮ ካለቀ በኋላ የደህንነት ሠራተኛው AK ጠመንጃውን አንደኛው ወጣት አገጭ ላይ ቀስሮ በአፈመዙ አንገቱን ቀና እንዲያደርግ እያስገደደው . . . “አየኸው የምትገባበትን ጉድጓድ” እያለ ወጣቱ ወገኔ ላይ ሲሳልቅበት ሰማሁና በሀይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ ኢትዮጵያዊነቴን ጠላሁት። አጠገቡ የቆመውና በቁሙ ሞቱን የሚጠባበቀው ሌላው ወጣት ወገኔ ደግሞ . . . ግደለኝ . . . ግደለኝ . . . ግደለኝ እንጂ! . . . ምን ትጠብቃለህ እያለ የጓደኛውን ሞት በአይኑ ከሚያይ የራሱን ሞት የሚለምነውን ቆራጥ ኢትዮጵያዊ ድምጽ ስሰማ ደግሞ 360 ዲግሪ ተገለበጥኩና ከደቂቃዎች በፊት የጠላሁትን ኢትዮጵያዊነት መልኬ ወድድ አደረኩት። የወያኔው ጨካኝ ነብሰ ገዳይ ፉከራና ቆራጥ ኢትዮጵያዊ ያደረጉት የቃላት ምልልስ እምባዬን ጎትቶ አመጣውና ፊቱ እምባ በእምባ ሆነ። ያ ከግማሽ ሰዐት በፊት ሲጨፈርበትና ሲደነስበት የነበረው ዳስ ሰው የሌለበት ባዶ ቤት ይመስል ጭጭ አለ። እኔ ኤፍሬም ሰው አልገድልም፤ በእኔ እጅ የሰው ህይወት ይጠፋል ብዬ አስቤም አልሚም አላውቅም። ያንን የህወሃት ቅጥረኛ በዚያች ሰዐት ባገኘው ኖሮ ግን ለመበቀል ሳይሆን ለሰው ልጅ ህይወት ክብር ስል እገድለው ነበር።

ድራማው እንዳለቀ ወደ ወጭ ወጣሁና ድቅድቅ ጨለማ ወስጥ ብቻዬን ቁጭ አልኩ። ሀሳብ . . . የትናንት ሀሳብ፤ የዛሬ ሀሳብ፤ የነገ ሀሳብ፤ የከረመ ሀሳብና ሁሉም ሀሳብ አንድ ላይ ተሰባስበው ወረሩኝ። ግራ ሲገባኝና መላቅጡ ሲጠፋኝ ግዜ ትንፋሼን ሞጥ አደረኩና አንቺ እማማ ብዬ አገሬን ተጣራሁ . . . አሁንም አሁንም ደግሜ ተጣራሁ። ህመሟ ብርቱ ነበርና አልሰማችኝም። አይዞሽ ይህ ቀን ያልፍና አንቺም ከህመምሽ እኔም ከማያባራው የሀሳብ በሽታ ድኑን አዲስ ታሪክ እንጽፋለን ብዬ ከአገሬ ጋር ቃል ኪዳን ገባሁና ከተቀመጥኩበት ተነስቼ ዳሱ ወስጥ ከነበሩት አርበኞች ጋር ተቀላቀልኩ። እለቱን ሲያስጨፍረን የሞለው አደራ ባንድ “ነይ ደኑን ጥሰሺ” የሚለውን ቆየት ያለ የመሀሙድ አህመድ ዘፈን ሲጫወት ልጅነቴ ትዝ አለኝና ከፍም እሳቶች ጋር መደነስ ጀመርኩ።

ጭልጋን ይዞ፤ ጋይንትን ይዞ፤ የጎበዞቹን ጎራ ጃናሞራን ይዞ፤ ደምቢያን ይዞ፤ ወልቃይት ጠገዴን ይዞ፤ ላይ አርማጭሆንና ታች አርማጭሆን ይዞ ወዘተ . . . ድፍን ጎንደር የጀግኖች አገር ነው። አዎ! ወልቃይት ጠገዴ ከጀግናም የጀግና አገር ነው። ወልቃይት ጠገዴ ጎንደራ አይደለም ተብሎ ከተነገረው ከሃያ አራት አመታት በኋላ ዛሬም ህልውናውን ለወያኔ ፋሺስቶች አላስረክብም ብሎ ጎንደራነቱን ለሚረጋገጥ ሽንጡን ገትሮ የሚዋጋ የጀግኖች አገር ነው። ጎንደር የአፄ ቴዎድሮስ፤ የእቴጌ ምንትዋብ፤ የፊትአውራሪ ገብርዬ፤ የአየለ አባ ንዴና የጄኔራል ነጋ ተገኝ አገር ናት። ጎንደር ኢትዮጵያ ከሌለች እኛ የለንም ብለው ሙሉ ህይወታቸውን ለትግል የሰጡ እነ ታማኝ በየነንና እነ አርቲስት ሻምበል በላይነህን ያበቀለች አገር ናት። ወላድ በድባብ ትሂድ . . . የጎንደር ማህፀን ዛሬም አልነጠፈም።

ዛሬ ይገጫላችሁ የመጣሁት ጀግና ተወልዶ ያደገው አማራ ክልል ጭልጋ ወረዳ ልዩ ስሟ ጫኮ በምትባል ቦታ ነው። የገበሬ ልጅ ነው፤ እሱም ምኞቱ ገበሬ መሆን ነው። የሚኖረው መተማ ከተማ ወስጥ ነው። ስሙ መሠረት ሙሉ ይባላል። ፈገግታ የማይለየው ፊቱ የሞህነቱንና ገራገርነቱን አፍ አወጥቶ ይናገራል። ሲናገር ረጋ ብሎ ነው። አተኩሮ ላየው ሰው አይነ አፋር ይመስላል፤ የቁርጥ ቀን ሲመጣ ግን እንደ መሠረት ሙሉ ደፋር ሰው የለም። አይነ እፊቱ ላይ ቆሞ ከሚያናገረው ሰው አይን ጋር ሲጋጭ አንገቱን ይሰብራል። እቺ የሰው አይን የመሸሽ በሽታ ደግሞ አበሾች ስንባል የሁላችንም በሽታ ናት። ጠይም ፊቱ ላይ እንደ ችቦ የተተከሉት የመሠረት ሙሉ አይኖች የሰውን ወስጥ ዘልቀው የሚያዩ ይመስላሉ። ሰውነቱ ደንዳና ቁመቱ መካከለኛ ነው። ልቡ ግን ትልቅ ነው። አዎ መሠረት ሙሉ ልቡ ትልቅ ነው።

ዕለቱ ሰኞ ነው - ሰኞ ሚያዝያ 26 ቀን 2007 ዓም። የህወሃት የደህንነት ሰዎች አንድ ኮሎኔልና ሌሎች አራት ሰዎች ተገድለዋል በሚል ድፍን መተማን እያመሰገኑ ነው። እያንዳንዱ የመተማ ነዋሪ በግድያው የተሳተፈ ይመስል በአጠገባቸው ያለፈውን ሁሉ ወንድ፤ ሴት፤ ወጣትና ሽማግሌ ሳይለዩ ሁሉንም እያስቆሙ አጥንት ወስጥ ዘልቆ የሚገባ ስድብ ይሰድባሉ፤ ደደበድባሉ ያስራሉ። በሰላም አወለኝ ብሎ በጧት የተነሳው መሠረት ሙሉ የእህል ወፍጮውን አስነስቶ የዕለት ስራውን ለመጀመር ጉድ ጉድ ማለት ጀምሯል። ሴቶች እህላቸውን ያስመዝናሉ። ሸክም የተራገፈለት አህያ ያናፋል። ነጋዴው፤ ደላላው፤ ገበሬውና ሸማቹ ዋጋ ቀንስ ዋጋ ጨምሮ እያሉ ይንጫጫሉ። መተማ መደበኛ ስራዋ ላይ ናት።

“ቁም . . . እጅ ወደ ላይ . . . እንዳትነቃነቅ” የሚል ድምጽ የደራውን የመተማ ገበያ በአንድ ግዜ ጭጭ አሰኘው። መሳሪያ ያነገቡ ፖሊሶችና ሲቪል የለበሱ የደህንነት ሰራተኞች ከመኪና እየዘለሉ ወርደው መሠረትን የፊጥኝ አስረው መኪናው ላይ ወረወሩት። ምነው? ምን አጠፋሁ . . . ጌት ነው የምትወስዱኝ? አለ መሠረት በሁኔታው እጅግ በጣም ተደናግጦ። አንድ አጠገቡ የነበረው የህወሃት ነብስ ገዳይ . . . ዝም በል ብሎ በጥፊ አጮለውና ለአርበኞች ግንቦት 7 የመለመልካቸውን ሰዎች አድራሻና ስም ዝርዝር ካላመጣህ ዕድሜህ ከአንድ ጀምበር አያልፍም አለው።

መኪናው ወስጥ ከተቀመጡት ሁለት ሰዎች አንደኛው አንሂድ ብሎ በእጁ ምልክት ሲያሳይ መሬት ላይ የነበሩት ፖሊሶች እየዘለሉ መኪናው ላይ ወጡና መሠረትንና ሌሎች ሦስት

እስረኞችን የያዘችው ቶዮታ ሂሊ-ክስ መኪና ፍጥነት እየጨመረች የመተማ ሁመራን መንገድ ተያያዘችው። በሚቀጥለው ቀን ጧት ሲነጋጋ ሁመራ ደረሱና አራቱ እስረኞች እጃቸው እንደታሰረ ፖሊስ ጣቢያ እንዲቆዩ ተደረገ። ከምሽቱ ሦስት ሰዐት ሲሆን መሠረትና ጓደኞቹ እጅ ለእጅ እንደተሳሰሩ ጉዞ ወደ ተከዜ ወንዝ ሆነ። የዚህች ከንቱ አለም የመጨረሻ ጉዟቸው ነበር።

ዶማና አካፋ ያዙ እንጂ . . . ደግሞም ፈጠን በሉ ግዜ የለንም . . . አለ የነብስ ገዳዮቹ አለቃ። ከሁመራ ፖሊስ ጣቢያ ወደ ተከዜ ወንዝ የሚያደርገው ጉዞ በህይወቱ የመጨረሻው ጉዞ እንደሆነ የተረዳው መሠረት . . . አንተዬ ልትገድሉን ነው እንዴ ብሎ ጠየቀ። ፊት ለፊቱ የነበረው ፖሊስ ከተቀመጠበት ዘልሎ ተነሳና . . . ዝም በል . . . አንተ የሴት ልጅ . . . ምን አስቸኮለህ ይልቅ የተጠየከውን ጥያቄ መልስ አለውና የያዘውን የእጅ መከርቸሚያ ካቴና ፊቱ ላይ ወረወረበት። ካቴናው ሳይሆን ከዚያ ባለጌ አፍ የወጡት ቃላት ጅምቶቹ ድረስ ዘልቀው ገብተው መንፈሱን ጎዱትና መሠረት ለመጀመሪያ ግዜ ተስፋ ቆረጦ . . . ምንም የምስጥህ መልስ የለኝም አለና አንገቱን ደፋ። . . . አንቺ ወላጁት አምላክ ምነው . . . ምን አደረኩሽ ብሎ ቀና ሲል እሱንና ሦስት ጓደኞቹን ለመዋጥ አፋቸውን ከፍተው የሚጠባበቁትን አራት ጉድጓዶች ተመለከተ። አይኔ እያየ እዚህ ወስጥ አልገባም ብሎ ንግግሩን ሳይጨርስ ተከታታይ የጥይት ድምጽ ሰማ። ዞር ሲል ፖሊሶች አብረውት ከታሰሩት ሦስት እስረኞች ውስጥ አንዱን በእግራቸው እየገፉ የተቆፈረው ጉድጓድ ውስጥ ሲጨምሩት አየ። ደቂቃዎች የቀሩት የሱ የራሱ ህይወት ሳይሆን በህወሃት ነብስ ገዳዮች በግፍ የተገደለው የጓደኛው ህይወት አንገበገበው። አዘነ - በአይኑም በሆደም አነባ። “አይኔ እያየ እዚህ ወስጥ አልገባም” ብሎ የተናገረው የራሱ ድምጽ ጆሮው ላይ አቃጨለበት። መሠረት ሞት ፈርቶ አያውቅም፤ ግን ህይወቱ የህይወትን ክቡርነት በማይረዱ ባለጌዎች እጅ እንድታልፍ አልፈለገም። ያ የንጹሃን ኢትዮጵያውያንን ሰውነት ማፍረስ የለመደው የህወሃት ጠመንጃ ወደሱ ከመዞሩ በፊት አንድ ነገር ማድረግ አለብኝ ብሎ ወሰነ። እጁ ከጓደኛው ጋር የታሰረበትን ገመድ በጥርሱ በጣጠሰውና ከቀለሁ እንደተላቀቀ ጥይት ተወርገው እግራ አውጭኝ ብሎ ጫካ ውስጥ ዘልሎ ገባ። የህወሃት ነብስ ገዳዮች የጥይት ናዳ ለቀቁበት፤ እሱ ግን ጫካ ጫካውን ይዞ ወደማያውቀው ቦታ ሩጫውን ተያያዘው።

መሠረት- ቆራጥነቱና የልቡ ትልቅነት ጉልበት እየሆኑት ነው እንጂ ያ የሚጠላው የህወሃት ጥይት አካሉን በሳሰቶ ወንፊት አድርጎታል። ሰውነቱ ቁስል በቁስል ሆኗል። ከራሱ ሰውነት እንደ ጎርፍ የሚፈስሰው ደም ጠልፎ የሚጥለው እስኪመስለው ድረስ አካሉ ደምቷል። ሩጫውን ግን አላቆመም። ደም እንዳይፈሰው ጥይት የበሳውን ቦታ ሁሉ በሁለት እጆቹ ሸፈነ። እንደኛው ቁስል ጋብ ሲልለት እጁን ከሱ ላይ እያነሳ ሌላውን ቁስል ሸፈነ። ደሙ መፍሰሱን ግን አላቆመም። መሠረትም ሩጫውን አላቆመም። መሠረት ሙሉ ህይወቱን ለማዳን ወደ ፊት የህወሃት ነብስ ገዳዮች ደግሞ ወንጀላቸውን ለመደበቅ ወደኋላ በተለያየ አቅጣጫ ሩጫቸውን ተያያዙት። ሁለቱም አግሬ አውጭኝ አሉ።

መሠረት ሞትን እየሸሸ መሆኑን ነው እንጂ ከሞት ለመራቁ ምንም ዋስትና አልነበረውም። ደግሞም መሮጡን ብቻ ነው እንጂ ወዴት እንደሚሮጥ አያውቅም ነበር። ከኋላው የሚከተለው ማንም ሰው እንደሌለ ቢረዳም ከፊት ለፊቱ ህይወቱን የሚታደግለት ሰው እስኪያገኝ ድረስ ሩጫውን ቀጠለ። ጧት ጎህ ከመቅደዱ በፊት “ጠጠው በል” የሚል ድምጽ ሲሰማ ያ ሁሉ ሩጫው መልሶ ሞት ውስጥ የከተተው መሰለውና ደነገጠ። ሩጫውን እንዳይቀጥል ቁም ያሉት ሰዎች ከበውታል። እሺ ብሎ እንዳይቆም ሞትን አልቀበልም ያለው ልቡ አሁንም እንደደነደነ ነው። ትንፋሹን ሰበሰበና . . . ማናችሁ እናንተ ብሎ ያቆሙትን ሰዎች ጥያቄ ጠይቆ መልሱን ሳይሰማ ተዝልፍለፎ መሬቱ ላይ በግንባሩ ተደፋ።

የኤርትራ ድንበር ጠባቂ ወታደሮች መሠረትን አንድ ወር ሙሉ በህክምና ሲንከባከቡት ቆዩና እሱ እራሱ በጠየቃቸው መሠረት ሃሬና ወስደው ለአርበኞች ግንቦት 7 አስረከቡት። መሠረት ሙሉ ጥቅምት 7 ቀን ከተመረቁት አርበኞች ውስጥ አንዱ ነው። ለዚህ ጀግና ያቀረብኩለት የመጨረሻ ጥያቄ . . . ሊገድሉህ የነበሩትን የህወሃት ሰዎች አሁን ብታገኛቸው ምን ታደርጋቸዋለህ የሚል

ጥያቄ ነበር። ነጻ አወጣቸዋለን! አለኝና ጭፈራው ወስጥ ዘልሎ ገባ። አርግጠኛ ነኝ መሠረት ሙሉ አንድ ቀን ሁላችንንም ሸገር ላይ ያስጨፍረናል። ቸር ይግጠሙን።

ኤፍሬም ነኝ ከአርበኞች መንደር
ebini23@yahoo.com

Ethiomeia.com
– October 31, 2015